

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در **کرا دل**
مآده اسکندر
ترجمه جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۱۴ اپریل ۲۰۲۵

نسل‌کشی با حمایت خلیج فارس: چگونه پادشاهی‌های عربی ماشین جنگی اسرائیل را تغذیه می‌کنند

از تسلیحات و تجارت گرفته تا لجستیک و جاسوسی، پادشاهی‌های عربی خلیج فارس در سکوت، جنگ اسرائیل علیه غزه و تجاوزات منطقه‌ای آن را حمایت مالی و عملیاتی می‌کنند.

سکوت دولت‌های عربی حوزه خلیج فارس – و در بسیاری موارد، همدستی آن‌ها – در جریان جنگ کنونی اسرائیل علیه غزه، تعجب‌برانگیز نیست. این دولت‌ها که سال‌ها از مبارزه فلسطینیان فاصله گرفته‌اند، مدت‌هاست که روابط گرم و البته پنهانی با تل ابیب برقرار کرده‌اند.

در حالی که بحرین و امارات از طریق «توافق‌نامه‌های ابراهیم» که با میانجی‌گری امریکا در سال ۲۰۲۰ امضاء شد، روابط خود را با تل ابیب علنی کردند، کشورهایمانند عربستان سعودی و قطر نقش‌های پنهان اما کلیدی ایفا کرده‌اند. ریاض که اغلب به‌عنوان معمار اصلی عادی‌سازی روابط شناخته می‌شود، و دوحه که پشت عنوان «میانجی» پنهان شده، هر دو به شیوه‌های مهمی به رژیم اشغالگر کمک کرده‌اند.

اگرچه بیشتر این کمک‌ها پشت پرده صورت می‌گیرد، اما مقامات امریکائی و اسرائیلی بارها به آن اذعان کرده‌اند. دونالد ترامپ در دوره اول ریاست‌جمهوری خود هشدار داده بود که «اسرائیل بدون عربستان سعودی با مشکل بزرگی

روبهرو خواهد شد»، و بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، گفته است که رهبران عرب اکنون اسرائیل را «نه دشمن، بلکه بزرگترین متحد خود» می‌دانند و افزوده که آن‌ها «می‌خواهند ما حماس را شکست دهیم». این اظهارات، تنها گوشه‌ای از شبکه وسیع و مبهم همکاری‌های منطقه‌ای برای تقویت ماشین جنگی اسرائیل را آشکار می‌کند.

همدستی اقتصادی

با وجود حمایت گسترده مردمی در جهان عرب از فلسطین و افزایش فراخوان‌های مردمی برای تحریم، تجارت میان کشورهای خلیج فارس و اسرائیل رشد داشته است. امارات اکنون بزرگترین شریک تجاری عرب اسرائیل است، در حالی که تجارت بحرین با تل ابیب در ۱۰ ماه نخست جنگ غزه، رشد حیرت‌آور ۹۵۰ درصدی داشته است. حتی در میان جنگ و تلاش‌ها برای تحریم، کالاهای دارای گواهی گوشر از کشورهای عربی همچنان وارد بازار اسرائیل می‌شوند. برندهائی مانند Al Barakah Dates و Hunter Foods از امارات، به‌همراه Durra از عربستان (تأمین‌کننده شکر)، مسیرهای تجاری خود را حفظ کرده‌اند.

قطر مواد خام پلاستیکی مورد استفاده در صنایع اسرائیلی را صادر کرده است. بحرین حتی پا را فراتر گذاشته و رسماً کالاهای تولیدی در شهرک‌های غیرقانونی کرانه باختری را به‌عنوان کالای اسرائیلی به رسمیت شناخته است. از آن نگران‌کننده‌تر، سرمایه‌گذاری‌های خلیج فارس مستقیماً در گسترش شهرک‌سازی اسرائیل نقش دارند. عربستان، امارات و قطر سرمایه‌هایی را به شرکت Avenue Partners، تحت ریاست جارد کوشر (داماد ترمپ)، تزریق کرده‌اند. این پول سپس به Phoenix Holdings سرانبر می‌شود که بانک‌هایی مانند Leumi، Hapoalim و Discount Bank را – که در ساخت شهرک‌ها نقش دارند – تأمین مالی می‌کند، و همچنین به شرکت‌های مخابراتی و ساختمانی مانند Cellcom، Partner، Electra و Shapir که همگی در سرزمین‌های اشغالی فعالیت دارند.

زمانی که محاصره یمن مسیرهای بحری کالاهای مرتبط با اسرائیل در بحیره سرخ را مختل کرد و ۷۰٪ واردات غذایی تل ابیب را قطع نمود، این کشورهای خلیج فارس بودند که به سرعت برای پر کردن این خلأ وارد عمل شدند. امارات یک مسیر لجستیکی زمینی از دبی به تل ابیب، از طریق عربستان و اردن، ایجاد کرد و بحرین بنادر خود را برای ورود کالاهای اسرائیلی از هند و چین بازطراحی کرد.

روابط نظامی در پس‌زمینه

از نخستین روزهای حمله اسرائیل به غزه، امارات روابط ستراتیژیک نظامی خود با این رژیم را تقویت کرده است. در سال ۲۰۲۴، Balkan Insight فاش کرد که یک شرکت مرتبط با امارات به نام Yugoimport-SDPR حدود ۱۷.۱ میلیون دالر سلاح به اسرائیل صادر کرده است؛ از طریق هواپیماهایی که مستقیماً در بمباران غزه شرکت داشتند.

اما تجارت اسلحه تنها بخشی از این تصویر خیانت‌بار است. شرکت دولتی دفاعی امارات به نام EDGE در شرکت‌های نظامی اسرائیلی مانند Rafael و Israel Aerospace Industries (IAI) سهم دارد؛ شرکت‌هایی که هواپیماهای اماراتی را به فرستنده‌های نظامی تبدیل می‌کنند. ابوظبی همچنین میزبان دفاتر شرکت‌های تسلیحاتی اسرائیلی مانند Bayt Systems و Third Eye Systems است و در نمایشگاه IDEX 2025 با افتخار میزبان ۳۴ شرکت دفاعی اسرائیلی بود؛ رویدادی که به‌منظور عقد قرارداد با ارتش اشغالگر برگزار شد.

با وجود عدم عادی‌سازی رسمی، عربستان روابط نظامی خود با اسرائیل را از طریق مسیرهای غیرمستقیم تقویت کرده است. یکی از روش‌ها: خرید دستگاه‌های مانند راکت TOW از شرکت‌های زیرمجموعه اسرائیلی در خاک امریکا. روش دیگر: خرید پهپادهای جاسوسی از آفریقای جنوبی که در عربستان مونتاژ می‌شوند تا منبع اسرائیلی آن‌ها پنهان بماند.

اخیراً یک دستگاه ضدپهپاد – که احتمالاً توسط شرکت اسرائیلی RADA طراحی شده – در پایگاه دفاع هوایی سلطنتی سعودی در تبوک، در نزدیکی پایگاه هوایی ملک فیصل، مشاهده شده است.

در همین حال، قطر نیز در سکوت، همکاری نظامی خود با تل ابیب را گسترش داده است. دوحه همچنان قطعات یدکی تانک‌ها، خودروهای زرهی و هواپیماهای سوخت‌رسان را از تأمین‌کنندگان اسرائیلی دریافت می‌کند و نیروهای نظامی‌اش در مانور هائی با حضور اسرائیل و سایر کشورهای خلیج فارس شرکت کرده‌اند – از جمله مانوری که تنها یک هفته پیش در یونان برگزار شد.

شریان‌های لجستیکی به سوی تل ابیب

فرا تر از روابط نظامی و اقتصادی، کشورهای خلیج فارس با پشتیبانی لجستیکی، جریان تسلیحات به سوی اسرائیل را تسهیل کرده‌اند. با تشدید ارسال «بی‌سابقه» ده‌ها هزار راکت، مهمات و قطعات گنبد آهنین از سوی امریکا، فضای هوایی و پایگاه‌های نظامی خلیج فارس به عناصر کلیدی این انتقال تبدیل شده‌اند.

عبور محموله‌های تسلیحاتی امریکا از عربستان، بحرین، اردن و به‌ویژه قطر

پایگاه هوایی «العدید» در قطر – مقر فرماندهی مرکزی ارتش امریکا – (CENTCOM) به عنوان محور انتقال دستکم ۱۸ محموله تسلیحاتی مستند عمل کرده است. برخی از این انتقالات برای گریز از رهگیری مستقیم پروازها، از طریق قبرس انجام شده‌اند.

در امارات، فرودگاه بین‌المللی دبی به نقطه عبوری برای نیروهای ذخیره ارتش اسرائیل بدل شد که از آسیا وارد می‌شدند. این پروازها با هماهنگی کنسولگری اسرائیل در دبی انجام شده و سربازان را مستقیماً به جنگ در غزه می‌فرستاد. مقامات امارات همچنین برای نیروهای اسرائیلی میان مأموریت‌هایشان، اردوهای تفریحی ترتیب داده‌اند و به نهادهای یهودی در دبی اجازه دادند بسته‌های حمایتی برای ارتش اشغالگر ارسال کنند.

دیپلماسی خط لوله و عادی‌سازی انرژی

اوایل همین ماه، همزمان با آمادگی ترمپ برای سفر به عربستان با هدف جذب سرمایه برای زیرساخت‌های امریکا، «الی کوهن» وزیر انرژی اسرائیل از طرحی برای ایجاد یک خط لوله نفت منطقه‌ای پرده برداشت که از اشکلون به عربستان و از طریق ایلات کشیده می‌شود.

این پروژه بخشی از «دالان اقتصادی هند-خاورمیانه-اروپا» (IMEC) است؛ جایگزینی تحت حمایت امریکا برای ابتکار چینی «کمربند و جاده» (BRI)، که مسیر آن از امارات، اردن و سرزمین‌های اشغالی فلسطین عبور می‌کند. در اقدامی مرتبط، «ناصر بن حمد آل خلیفه» – فرزند پادشاه بحرین و رئیس شرکت – Bapco Energy فروش بخشی از سهام خط لوله به شرکت امریکائی BlackRock را اعلام کرد؛ شرکتی که به‌دلیل روابط مالی گسترده‌اش با شهرک‌های اسرائیلی بدنام است. این معامله را نمی‌توان از سیاست کلی عادی‌سازی روابط جدا دانست.

جاسوسی و نظارت

در یکی از شفاف‌ترین نشانه‌های تعمیق همکاری‌های امنیتی، Axios فاش کرد که در سال ۲۰۲۴ جلسه‌ای محرمانه در بحرین برگزار شده که در آن، «هرتسی هالوی» رئیس ستاد ارتش اسرائیل با مقامات ارشد نظامی از بحرین، عربستان، امارات، اردن و مصر دیدار داشته است.

این جلسه با نظارت فرماندهی مرکزی ارتش آمریکا (CENTCOM) و با محوریت مقابله با اقدامات تلافی‌جویانه ایران و قطع مسیرهای ارسال تسلیحات به غزه از سوی نیروهای مقاومت در عراق و یمن برگزار شد؛ عملیاتی که اغلب از طریق حریم هوایی تحت کنترل کشورهای خلیج فارس انجام می‌شود.

نقش بحرین در این میان کاملاً علنی بود: ناصر بن حمد آشکارا اعلام کرد کشورش متعهد به همکاری با ناوگان پنجم نیروی بحری آمریکا در منامه برای اختلال در عملیات پاسخ ایران است. تحلیلگران اکنون گمانه‌زنی می‌کنند که ممکن است به اسرائیل دسترسی دائمی به آب‌های ستراتیژیک خلیج فارس اعطا شود.

این همگرایی امنیتی فزاینده، راه را برای نفوذ فناوری اسرائیلی در زیرساخت‌های کشورهای خلیج فارس باز کرده است. بحرین اکنون به شرکت‌های اسرائیلی در زمینه دستگاه‌های ضدپهپاد، نظارت ماهواره‌ای و امنیت سایبری وابسته است. یکی از همکاری‌های برجسته میان شرکت بحرینی Crescent Technologies و غول امنیت سایبری اسرائیل، CyberArk، شکل گرفته است.

امارات پا را فراتر نهاده است. شرکت‌های اماراتی با XM Cyber شرکتی که یکی از رؤسای پیشین موساد آن را بنیان گذاشته – قراردادهایی برای محافظت از زیرساخت‌های انرژی ملی امضا کرده‌اند. این شرکت با همکاری Rafael و دیگر شرکت‌های نظامی نخبه اسرائیلی، در قالب یک کنسرسیوم برای هدفگیری بازارهای حساس خلیج فارس از جمله نفت، انرژی و داده فعالیت می‌کند. در همین حال، شرکت اسرائیلی Orpak Systems بی‌سروصدا وارد بخش نفت کشورهای عربی شده و با برندسازی نامحسوس، تلاش دارد منشأ خود را پنهان نگه دارد. با وجود مواضع نمایشی و گاه‌به‌گاه در حمایت از فلسطین، دولت‌های عربی حوزه خلیج فارس در سکوت، به بخشی از ماشین جنگی اسرائیل بدل شده‌اند. از طریق سرمایه‌گذاری، معاملات تسلیحاتی، همکاری‌های اطلاعاتی و پروژه‌های زیرساختی انرژی، آن‌ها به مهره‌های کلیدی در نسل‌کشی مردم غزه تبدیل شده‌اند.

این اتحاد – که در اتاق‌های بسته و به واسطه منافع اقتصادی شکل گرفته – به اسرائیل این امکان را داده تا جنگ خود علیه غزه را با پشتیبانی خلیج فارس در هر مرحله لجستیکی و مالی دنبال کند.

این کشورها نه تنها بازیگران منفعل نیستند، بلکه اکنون شرکای فعال در جنگی هستند که مردمی را به‌کلی ویران کرده است.

۱۳ اپریل ۲۰۲۵